

WIJ WILLEM ALEXANDER,
BIJ DE GRATIE GODS,
KONING DER NEDERLANDEN,
PRINS VAN ORANJE-NASSAU,
ENZ. ENZ. ENZ.

Ontwerpbesluit van
tot wijziging van het Besluit allocatie arbeidskrachten door intermediairs in verband met
enkele wijzigingen van technische aard [KetenID 28901]

Op voordracht van Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van datum
openlaten , nr.;

Gelet op de artikelen 12i, zesde en zevende lid, en 12s, derde lid, onderdeel b, van de Wet
allocatie arbeidskrachten door intermediairs;

De Afdeling advisering van de Raad van State gehoord (advies van datum, nr.);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van datum
openlaten , nr. nr. invullen

HEBBEN GOEDGEVONDEN EN VERSTAAN:

Artikel I

Het **Besluit allocatie arbeidskrachten door intermediairs** wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 1b:3 komt te luiden:

Artikel 1b:3 Aanvraag toelating

1. De vergoeding, bedoeld in artikel 12i, derde en vierde lid, onderdeel b, bestaat uit:

- a. een vergoeding die de aanvrager is verschuldigd voor de behandeling van de aanvraag tot een toelating of een voorlopige toelating; en
 - b. een jaarlijkse vergoeding die de aanvrager is verschuldigd voor het behoud van een toelating dan wel een eenmalige vergoeding die de aanvrager is verschuldigd voor het behoud van een voorlopige toelating.
2. Bij de hoogte van de jaarlijkse vergoeding voor het behoud van een toelating, bedoeld in het eerste lid, onderdeel b, wordt voor de duur van de toelating onderscheid gemaakt naar de grootte van de onderneming of rechtspersoon in het kalenderjaar voorafgaand aan het kalenderjaar waarin de toelating is aangevraagd, gemeten naar de totale omzet in dat kalenderjaar.
 3. Met de indiening van een aanvraag tot een toelating worden door de aanvrager die gegevens verstrekt die noodzakelijk zijn om de totale omzet vast te stellen.
 4. Onze Minister kan de geldigheidsduur van de tijdens die aanvraag geldende toelating of voorlopige toelating ambtshalve verlengen, indien Onze Minister niet in staat is om tijdig een besluit te nemen op een opvolgende aanvraag tot verlening van een toelating door redenen die de aanvrager niet te verwijten zijn.
 5. Het bedrag, genoemd in artikel 12i, vierde lid, van de wet, wordt per 1 januari van elk kalenderjaar bij ministeriële regeling gewijzigd aan de hand van de contractloonontwikkeling van het tweede daaraan voorafgaande jaar, blijkens bekendmaking in de Macro-Economische Verkenningen in het voorafgaande jaar. Bedoelde indexering vindt voor het eerst plaats op 1 januari 2028.
 6. Bij ministeriële regeling wordt de hoogte van de vergoedingen, bedoeld in het eerste lid, vastgesteld.
 7. Bij ministeriële regeling worden nadere regels gesteld met betrekking tot het bepaalde in dit artikel, waaronder regels met betrekking tot de gegevens en bescheiden die in het kader van een aanvraag tot een toelating worden verstrekt.

B

Artikel 1b:9 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het tweede lid komt te luiden:
2. De vergoeding, bedoeld in artikel 12s, derde lid, onderdeel b, van de wet, bestaat uit:
 - a. een vergoeding die de inspectie-instelling is verschuldigd voor de behandeling van de aanwijzing; en
 - b. een jaarlijkse vergoeding die inspectie-instelling is verschuldigd voor het behoud van de aanwijzing.
2. Het derde lid komt te luiden:
3. Bij ministeriële regeling wordt de hoogte van de vergoedingen, bedoeld in het tweede lid, vastgesteld en kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot het bepaalde in dit artikel.

Artikel II

Dit besluit treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

De Minister van Sociale Zaken
en Werkgelegenheid,

J.A. Vijlbrief

Nota van toelichting

ALGEMEEN

1. Inleiding

Op 20 februari 2026 is het Besluit tot wijziging van het Besluit allocatie arbeidskrachten door intermediairs (Baadi) in verband met de invoering van een toelatingsplicht voor het ter beschikking stellen van arbeidskrachten (hierna: het wijzigingsbesluit) gepubliceerd.¹ De Wet toelating ter beschikkingstelling van arbeidskrachten introduceert het toelatingstelsel voor het ter beschikking stellen van arbeidskrachten in de Wet allocatie arbeidskrachten door intermediairs (Waadi). In de memorie van toelichting bij voornoemde wet is de beleidsmatige achtergrond bij het toelatingstelsel nader toegelicht.² De wet regelt dat de Minister van SZW het bestuursorgaan is voor het toelatingstelsel. De taken worden namens de Minister van SZW uitgevoerd door de toelatende instantie (Nederlandse Autoriteit Uitleenmarkt). In deze toelichting wordt zowel 'Minister van SZW' als 'Nederlandse Autoriteit Uitleenmarkt' gebruikt om te verwijzen naar het bestuursorgaan.

Dit besluit brengt een aantal wijzigingen aan in het Besluit allocatie arbeidskrachten door intermediairs (Baadi). Deze wijzigingen zien op de nadere uitwerking van de vergoeding die uitleners verschuldigd zijn in verband met de aanvraag voor een (voorlopige) toelating en de vergoeding die inspectie-instellingen verschuldigd zijn in verband met de aanwijzingsprocedure.

2. Wijzigingen Baadi

Uitleners geven jaaromzet op vanwege de hoogte van de jaarbijdrage

¹ Stb. 2026, 41.

² Kamerstukken II 2023/24, 36 446, nr. 3.

Artikel 12i, derde lid van de Waadi regelt dat de aanvrager van een (voorlopige) toelating een vergoeding is verschuldigd ter dekking van de toelatingsprocedure. Dit besluit regelt dat deze vergoeding bestaat uit een vergoeding voor de aanvraagprocedure en een jaarlijkse vergoeding gedurende de looptijd van de (voorlopige) toelating voor het behoud van een (voorlopige) toelating. Voor de voorlopige toelating is deze laatste vergoeding eenmalig.

De jaarbijdrage is verschuldigd als de uitlener op grond van een (voorlopige) toelating of op grond van het overgangsrecht in het register staat. De jaarbijdrage wordt gedifferentieerd naar de bedrijfsgrootte van de uitlener, zodat kleinere ondernemingen een lagere vergoeding betalen. De bedrijfsgrootte wordt bepaald aan de hand van de omzet. Hierdoor is het toelatingsstelsel ook voor startende en MKB-ondernemingen proportioneel. De eenmalige bijdrage voor voorlopig toegelaten uitleners wordt niet gedifferentieerd omdat dit leidt tot onnodige complexiteit en administratieve lasten voor zowel de aanvrager als het bestuursorgaan. Een uniform tarief voor de eenmalige bijdrage bij voorlopige toelating is gelet op de korte termijn (zes maanden) van de voorlopige toelating efficiënter.

Om de hoogte van de vergoeding voor de jaarbijdrage vast te stellen, geeft de uitlener bij de aanvraag tot toelating de hoogte van de jaaromzet in het voorafgaande kalenderjaar op. Dit is het kalenderjaar voorafgaand aan het jaar waarin de aanvraag tot toelating wordt ingediend. Bij ministeriële regeling wordt uitgewerkt met welke bewijsmiddelen de uitlener de omzet kan onderbouwen. Wat onder de totale omzet in dit besluit moet worden volstaan volgt uit het bewijsmiddel dat de uitlener overlegt. Afhankelijk van het gehanteerde bewijsmiddel kan de omzetdefinitie dus verschillen. De regering denkt onder andere aan de volgende bewijsstukken. Als bewijs van de opgegeven omzet kan de aanvrager, net zoals voor de ontheffingsregeling, de aangifte omzetbelasting over het afgelopen kalenderjaar indienen. Zij verstrekken het totaalbedrag van de omzet die aan de Belastingdienst is aangegeven op de Btw-aangiften (inclusief eventuele suppletieaangiften) over het voorafgaand kalenderjaar. De rubrieken 1d (privégebruik) en 3c (installatie/afstandsverkopen binnen de EU) van de aangifte omzetbelasting worden hier niet in mee genomen. Controleplichtige ondernemingen en ondernemingen die over een gecontroleerde jaarrekening beschikken, kunnen het bedrag vermelden van de totale omzet dat in de jaarrekening is verantwoord. Onder totale omzet wordt hier verstaan de netto omzet en de overige opbrengsten uit de jaarrekening. Afhankelijk van de kenmerken van de onderneming beschikt de onderneming reeds over één van de bewijsstukken vanwege andere wettelijke verplichtingen. Bij ministeriële regeling wordt bepaald hoe de omzetcategorieën eruitzien en wordt de bijbehorende hoogte van de leges vastgesteld. Bij het vaststellen van de hoogte van de leges dienen de uitgangspunten uit het rapport 'Maat houden' in acht te worden genomen.³ De omzetcategorie voor de jaarbijdrage zal door de Nederlandse Autoriteit Uitleenmarkt (NAU) per uitlener worden vastgesteld bij aanvang van de toelating en blijft gedurende de volledige looptijd van de toelating (in beginsel vier jaar) van kracht.

Op dit moment is het niet mogelijk om de relevante omzetgegevens van andere uitvoeringsorganisaties te ontvangen voor dit doeleinde zonder dat daarmee wordt afgeweken van de gehanteerde (AVG-)principes voor gegevensuitwisseling. De regering acht het onwenselijk van deze principes af te wijken. Vanwege het positief effect van differentiëren van de jaarbijdrage voor startende en mkb-bedrijven is er daarom voor gekozen om de gegevens bij de uitlener op te vragen. Dit betekent voor de uitlener een extra administratieve stap, maar het gevraagde gegeven is voor de

³ Kamerstukken II 2013/14, 24 036, nr. 407.

uitlener relatief eenvoudig aan te leveren. De regering schat daarom in dat deze keuze beperkte gevolgen heeft voor de administratieve lastendruk van uitleners.

Leges aanwijzing inspectie-instellingen

Ingevolge de wet zijn inspectie-instellingen een vergoeding verschuldigd ter dekking van de kosten van de aanwijzingsprocedure. Dit besluit verduidelijkt dat deze vergoeding bestaat uit een vergoeding die voor de aanvraag verschuldigd is en een jaarlijkse vergoeding die voor het behoud van de aanwijzing verschuldigd is.

Het uitgangspunt is dat de kosten voor de uitvoering van het stelsel voor rekening van de betreffende ondernemingen komen die een aanvraag indienen. De kosten die samenhangen met de verlening van aanwijzing komen neer op toelatingskosten als bedoeld in het Rapport Maat houden.⁴ De aanwijzing wordt voor vier jaar afgegeven.

Na aanwijzing door de Nederlandse Autoriteit Uitleenmarkt is de inspectie-instelling een jaarbijdrage verschuldigd voor het in stand houden van de aanwijzing. De inspectie-instelling moet immers, om de aanwijzing te behouden, voldoen aan de kwaliteitsnormen en eisen zoals vastgesteld in artikel 1b:9 en 1b:10 van het Baadi. Indien een onderneming slechts een gedeelte van het kalenderjaar is aangewezen, betaalt de onderneming over dat kalenderjaar een vergoeding naar rato.

Bij ministeriële regeling worden de tarieven vastgesteld.

Indexering maximum leges

Dit besluit regelt dat de maximale vergoeding voor toelating jaarlijks wordt geïndexeerd op basis van de contractloonontwikkeling in het tweede daaraan voorafgaande kalenderjaar. Hiervoor is gekozen omdat deze methode een hoge mate van transparantie en controleerbaarheid waarborgt. Tegelijkertijd is met de aansluiting bij de contractloonstijging ook geborgd dat rekening wordt gehouden met de reële kosten van de Nederlandse Autoriteit Uitleenmarkt. Op basis van de laatste ramingen bestaan de kosten van de Nederlandse Autoriteit Uitleenmarkt namelijk voor minstens 85% uit loonkosten. De contractloonontwikkeling is dan een goede maatstaf voor de kostenstijging van de Nederlandse Autoriteit Uitleenmarkt omdat zo'n groot deel van de geraamde kosten uit loonkosten bestaan en is tevens transparant.

Het is mogelijk dat de maximale vergoeding bij ministeriële regeling hoger wordt vastgesteld dan het bedrag, genoemd in artikel 12i, vierde lid, van de Waadi; artikel 12i, vijfde lid, voorziet hier specifiek in. Bij of krachtens AMvB kunnen daar, op grond van het zesde lid, onderdeel b, nadere regels over worden gesteld. De regering ziet op dit moment geen aanleiding voor het stellen van nadere regels. De wet schrijft reeds voor dat verhoging slechts mogelijk is als het maximum door hogere kosten van de toelatingsprocedure niet langer de totale kosten dekt, en de hogere kosten van de toelatingsprocedure redelijkerwijs voor rekening van uitleners

⁴ Kamerstukken II 2013/14, 24 036, nr. 407.

behoren te komen. Daarmee acht de regering deze delegatiegrondslag op dit moment voldoende ingevuld.

3. Regeldruk

In deze paragraaf wordt ingegaan op de mogelijke regeldruk van uitleners als gevolg van onderhavige wijziging van het Baadi. Voor een uitgebreide toelichting wordt verwezen naar de regeldrukparagraaf bij de wet en het wijzigingsbesluit. De regeldruk bestaat uit incidentele regeldruk (kennisname van nieuwe regelgeving) en structurele regeldruk. Hieronder wordt aangegeven hoe de regering deze effecten inschat. Daarbij is uitgegaan van het Handboek Meting Regeldrukkosten (2023) van het Ministerie van Economische Zaken.

Ten aanzien van de wijziging die ziet op de wijze van de berekening van de hoogte van de jaaromzet is bij de berekening van de regeldruk van de volgende uitgangspunten uitgegaan.

- Van de 15.000 actieve uitzendbureaus blijven er 10.000 actief en er zullen 5.000 uitleners, die niet als uitzendbureau te kwalificeren zijn, toelating aanvragen. Daarmee zijn er in totaal 15.000 uitleners die toelating aanvragen. Deze cijfers zijn gebaseerd op onderzoek uit 2023. In opdracht van het ministerie van SZW wordt momenteel dit onderzoek herijkt.
- De structurele regeldruk bestaat voor uitleners uit het aanvragen van een toelating en het aantoonbaar naleven van het normenkader. Met betrekking tot het aanvragen van een toelating en het naleven van het normenkader kan uitgegaan worden van de berekening van de regeldruk bij de wet. Zie paragraaf 8.4 van de Memorie van Toelichting bij de Wet toelating terbeschikkingstelling van arbeidskrachten.
- Dit besluit regelt dat de uitlener voor de aanvraag de jaaromzet van het voorafgaande kalenderjaar moet doorgeven aan de Nederlandse Autoriteit Uitleenmarkt zodat de Nederlandse Autoriteit Uitleenmarkt de juiste leges naar bedrijfsgrootte kan heffen. Bij ministeriële regeling wordt nader uitgewerkt welke bewijsstukken een uitlener kan overleggen. De onderneming zal kennis moeten nemen van de verplichting (3 minuten), dit is incidentele regeldruk.
- De benodigde tijd om het document aan te leveren bij de Nederlandse Autoriteit Uitleenmarkt zal afhankelijk zijn van de grootte van de onderneming en of de onderneming de eigen administratie beheert of de administratie uitbesteed. Het (digitaal) verstrekken van het bewijsstuk kost naar schatting 5 minuten. Het uit de administratie halen van het bewijsstuk kost naar schatting gemiddeld 120 minuten. Bij een goed georganiseerd digitaal archief duurt het opvragen van documenten mogelijk enkele minuten. In deze berekening is daarom uitgegaan van twee scenario's. In scenario A van een tijdsinvestering van 15 minuten om de omzet uit het voorgaande kalenderjaar uit de administratie te halen en bij de aanvraag aan de NAU te verstrekken en in scenario B van een tijdsinvestering van 120 minuten. Het uitgangspunt is dat de omzetgegevens reeds aanwezig zijn in de administratie omdat het over het voorafgaande kalenderjaar gaat. Bij ministeriële regeling wordt nader uitgewerkt welke gegevens en bescheiden de uitlener kan verstrekken om de omzet

mee te onderbouwen. Bij de nieuwe aanvraag voor een toelating (na vier jaar) moet de uitlener wederom een bewijsstuk uploaden. Vanwege de duur van de toelating zal dit in de regel één keer per vier jaar zorgen voor een extra regeldruk. Voor het uurloon wordt uitgegaan van de bedragen zoals genoemd in het Handboek Meting Regeldrukkosten (2023) voor administratief personeel zijnde €39. De kosten voor een administratiekantoor variëren zeer. Voor deze berekening wordt uitgegaan €100 per uur. Zowel een werknemer als een mogelijk administratiekantoor zal werkzaamheden verrichten om het betreffende document te raadplegen en te uploaden. Voor de berekening van de regeldruk wordt ervan uitgegaan dat alle bedrijven of een extern administratiekantoor hebben of intern een administratieve afdeling. Voor deze berekening zijn de tarieven voor uurloon werknemer en kosten administratiekantoor gemakshalve bij elkaar opgeteld.

Scenario A

Bovenstaande uitgangspunten leiden tot de volgende incidentele regeldruk

P: kosten per handeling 3 minuten x €139 x 15.000

Q: aantal handelingen per jaar 1

Regeldruk: P x Q = €29.250

Bovenstaande uitgangspunten leiden tot de volgende structurele regeldruk.

P: Kosten per handeling (15 minuten + 5 minuten) x €139 x 15.000 = €

Q: aantal handelingen per jaar ¼

Regeldruk P x Q = € 173.750

Totaal €203.000

Scenario B

Bovenstaande uitgangspunten leiden tot de volgende incidentele regeldruk

P: kosten per handeling 3 minuten x €139 x 15.000

Q: aantal handelingen per jaar 1

Regeldruk: P x Q = €29.250

Bovenstaande uitgangspunten leiden tot de volgende structurele regeldruk.

P: Kosten per handeling (120 minuten + 5 minuten) x €139 x 15.000

Q: aantal handelingen per jaar ¼

Regeldruk P x Q = € 1.085.937

Totaal €1.115.187

De voorgestelde maatregel leidt tot een toename van de regeldruk, omdat uitleners een bewijsstuk moeten aanleveren. Deze extra inspanning is echter gerechtvaardigd, omdat de maatregel zorgt voor een kostenverschil naar rato van de omvang van de onderneming. Hierdoor betalen kleinere uitleners (kleinere omzet) minder hoge vergoeding dan grotere uitleners. Het bevordert een gelijk speelveld en ondersteunt met name het mkb.

4. Advies, toetsing en internetconsultatie

4.1. Internetconsultatie

Een conceptversie van dit besluit heeft van 24 april 2026 tot en met 20 mei 2026 voorgelegen voor internetconsultatie. In deze periode zijn twee openbare reacties ontvangen. Een reactie van een arbeidsbemiddelaar en een reactie van een brancheorganisatie voor intermediairs en brokers. Daarnaast is één niet openbare reactie ontvangen van een intermediair. In de reacties wordt in algemene zin het belang van het toelatingsstelsel onderstreept. De indieners vragen aandacht voor het effect van het toelatingsstelsel en in het bijzonder de leges op het MKB. De regering onderstreept het belang hiervan. Bij wet zijn de leges gemaximeerd op €3.611. De hoogte van de leges zullen dus niet hoger zijn dan dit gemaximeerde bedrag. Door de differentiatie zal de hoogte van de leges voor ondernemingen die in de omzetcategorie 'klein' vallen minder dan €3.611 bedragen. De effecten van het toelatingsstelsel worden gemonitord. Eén jaar na de inwerkingtredingsdatum vindt een invoeringstoets plaats. Na drie jaar wordt de wet geëvalueerd. Daarbij is uiteraard ook aandacht voor de effecten van de differentiatie van de leges en de administratieve lasten.

Verder hebben de indieners een aantal inhoudelijke opmerkingen gemaakt over de definitie van het omzetbegrip en de vaststelling van de omzetcategorie gedurende de toelating.

Begrip totale omzet

Hoewel de keuze voor differentiatie van de leges voor de jaarbijdrage op basis van 'omzet' wordt begrepen uit oogpunt van uitvoerbaarheid en proportionaliteit, wordt in de reacties uiteengezet waarom 'omzet' niet altijd een representatieve indicatie voor draagkracht, risico of feitelijke invloed op de arbeidsrelatie is. In het bijzonder is omzet geen representatieve maatstaf voor intermediairs omdat de omzet van een intermediaire organisatie grotendeels bestaat uit doorgeleide kosten. Het doel van het gebruik van 'omzet' is om een orde van grootte te bepalen zodat de gedifferentieerde leges voor de jaarbijdrage kunnen worden vastgesteld door de NAU. De onderneming wordt op basis van de omzet ingedeeld in een categorie. Omdat de NAU bekostigd wordt uit de leges, kunnen de grenzen van de categorieën na de sluiting van het aanmeldloket van de NAU bekend worden gemaakt. Dan heeft de NAU inzicht in het verwachte aantal aanvragen tot toelating. Er is gekozen voor aansluiting bij het begrip 'omzet' omdat het een financieel meetbaar getal is dat direct uit de boekhouding komt en daardoor relatief eenvoudig aan te leveren en te controleren is. Er bestaan verschillende definities en interpretaties van omzet afhankelijk van doel, sector, wetgeving en boekhoudkundige standaarden. In de ministeriële regeling wordt nader uitgewerkt welke bewijsmiddelen de minister accepteert. Het omzetbegrip wordt in het besluit bewust niet nader gedefinieerd, omdat de nadere invulling afhangt van het bewijsmiddel dat de aanvrager overlegt. De toelichting is in paragraaf 2 op dit punt aangevuld.

Vaste omzetcategorie gedurende meerdere jaren

Er wordt verzocht of het mogelijk is om gedurende de toelating de omzetcategorie te wijzigen als de omzet van de onderneming substantieel gewijzigd is. Mede gelet op de wettelijke maximering van de leges op €3.611 en om de administratieve lasten en kosten voor de uitvoering van het toelatingsstelsel zo laag mogelijk te houden, wordt de omzetcategorie voor de duur van de toelating vastgesteld. Hiermee worden de administratieve lasten voor uitleners beperkt, omdat de omzetcategorie niet jaarlijks aangetoond hoeft te worden. Daarnaast levert het jaarlijks aanpassen onzekerheid en complexiteit op voor de uitlener en een verhoogde controle en druk op de uitvoering wat de kosten voor het stelsel weer doet verhogen.

4.2. Adviescollege toetsing regeldruk

De Minister van SZW heeft het Adviescollege toetsing regeldruk (hierna: ATR) op 24 april 2026 verzocht om te adviseren over de gevolgen van een conceptversie van dit besluit voor de regeldruk.

Het ATR heeft op 22 mei 2026 een gecombineerd advies uitgebracht over het wijzigingsbesluit en de wijziging van de ministeriële regeling Waadi die gelijktijdig met het wijzigingsbesluit ter advisering is voorgelegd. Het ATR heeft het advies uitgebracht op basis van een toetsingskader, waarin aandacht wordt besteed aan nut en noodzaak, minder belastende alternatieven, de werkbaarheid en de gevolgen voor de regeldruk. Het ATR heeft in haar advies het dictum meegegeven 'niet vaststellen, tenzij met de adviespunten rekening wordt gehouden'. Hierna wordt het advies van het ATR toegelicht en aangegeven hoe het advies is verwerkt.

De NAU heeft gegevens van de uitlener over de omzet het voorafgaande kalenderjaar nodig om de gedifferentieerde leges voor de jaarbijdrage vast te kunnen stellen.

Het ATR meldt in het advies dat vanuit regeldrukperspectief het werken met één vaste vergoeding eenvoudiger zou zijn. Het advies van het ATR ziet in hoofdzaak op de mogelijkheid om minder belastende alternatieven te regelen. Het ATR benoemt daarbij het principe van 'eenmalig aanleveren, meervoudig gebruik'. Dit is een principe dat door het kabinet wordt ondersteund en waar mogelijk wordt toegepast. Het ATR adviseert daarom om een grondslag te creëren voor de gegevensuitwisseling tussen uitvoeringsorganisaties als minder belastend alternatief, zodat de regeldruk mogelijk verdwijnt voor uitleners.

Voor een uitwisseling van gegevens is een wettelijke grondslag noodzakelijk, zodat de uitwisseling doelgebonden, noodzakelijk en evenredig is. De Belastingdienst beschikt vanwege haar wettelijke taken over de omzetgegevens van ondernemingen. Conform het advies van het ATR zal met de Belastingdienst en de NAU het opnemen van een grondslag voor gegevensuitwisseling over de omzet worden verkend. Dit is een niet fiscale taak waarvoor de Belastingdienst een "niet-fiscale taken-toets" (NFT-toets) uitvoert. Het uitgangspunt dat door de Belastingdienst met betrekking tot het afwegen van deze taken wordt gehanteerd, is 'nee, tenzij' waarbij beoordeeld wordt wat de noodzaak van deze taak is, of er alternatieve uitvoerders zijn, wat de bestuurlijke complexiteit is en wat de IT- en capaciteitsimpact is.⁵ De Belastingdienst heeft in haar uitvoeringstoets op het Besluit van 16 februari 2026 tot wijziging

⁵ Kamerstukken II 2019/20, 31 066, nr. 700, p. 10.

van het Besluit allocatie arbeidskrachten door intermediairs in verband met de invoering van een toelatingsplicht voor het ter beschikking stellen van arbeidskrachten⁶ aangegeven dat de planning van de structurele geautomatiseerde gegevensuitwisseling met de NAU voor de huidige gegevensuitwisseling op zijn vroegst op 1 januari 2029 haalbaar is vanwege het lopende IV portfolio. Aanvullende gegevensuitwisselingen, zoals die van omzetgegevens, zijn door de Belastingdienst niet getoetst. Deze toetsing zal dus nog moeten worden gedaan.

Ondanks een mogelijke grondslag voor gegevensuitwisseling blijft het noodzakelijk dat uitleners de omzet opgeven bij de NAU. Dat komt omdat voor fiscale gegevens een zeer strikte geheimhoudingsplicht (artikel 67 Algemene wet inzake rijksbelastingen) geldt. Dit houdt ook in dat de gegevens die door de Belastingdienst worden verstrekt alleen betekenis hebben voor de besluitvorming als contra-gegeven. Dit betekent dat de NAU deze gegevens ook via de uitlener moet opvragen en met de gegevens van de Belastingdienst de gegevens van de uitlener kan verifiëren. Het ATR geeft aan dat het creëren van de grondslag waarschijnlijk niet mogelijk is voor inwerkingtreding van de Wtta, maar dat het advies is om dat voor de lange termijn wel mogelijk te maken. Het advies van het ATR leidt dus niet in een wijziging van het voorliggende besluit, maar het toevoegen van een grondslag voor gegevensuitwisseling zal wel worden verkend. Zoals eerder aangegeven zal die gegevensuitwisseling ook niet vóór 1 januari 2029 haalbaar zijn vanwege het lopende IV portfolio. Onderdeel van de verkenning is ook de doorrekening van de kosten voor gegevensuitwisseling in de hoogte van de leges. Dit moet proportioneel zijn ten opzichte van de verlaging van de regeldruk.

Overigens verdwijnt de regeldruk voor uitleners met een grondslag voor gegevensuitwisseling niet volledig. Een deel van de uitleners zal nog steeds de omzet moeten aangeven bij de aanvraag, omdat de Belastingdienst niet over alle gegevens beschikt. Zo moeten uitleners die onderdeel uitmaken van een fiscale eenheid aanvullend de omzet van de onderneming moeten aantonen. Dat kan niet via de gegevens van de Belastingdienst, omdat de Belastingdienst de fiscale eenheid als één enkele belastingplichtige voor de omzetbelasting ziet. De aanvraag tot toelating is op niveau van de onderneming (rechtspersoon) evenals de afdracht van de leges en het storten van de waarborgsom. Een onderneming die deel uitmaakt van een fiscale eenheid zal dus bij de NAU op een andere wijze de omzet van de onderneming moeten aantonen. De omzet die bij de Belastingdienst bekend is, kan hoger zijn dan de omzet van de betreffende onderneming. Voor deze groep is het opzetten van gegevensuitwisseling tussen de Belastingdienst en de NAU dan ook geen oplossing om de regeldruk te verminderen. Ook zijn de actuele gegevens over de omzet niet altijd in overeenstemming met de bij de Belastingdienst bekende gegevens. Indien een uitlener in het eerste kwartaal van het kalenderjaar een aanvraag tot toelating indient, is het mogelijk dat de benodigde gegevens over de omzet bij de Belastingdienst nog niet voorhanden zijn. Het niet tijdig ontvangen van de verificatie van de jaaromzet via de Belastingdienst, ook als een aanvraag na 1 januari van een jaar start, mag niet tot een belemmering leiden om de aanvraag tot toelating te doen. De regering vindt het daarom wel nodig om in dit besluit te regelen dat de uitlener omzetgegevens aanlevert.

⁶ Stb. 2026, 41.

Tevens adviseert het ATR om het begrip 'omzet' te duiden en bij de praktische uitwerking de sector te betrekken. Naar aanleiding hiervan, en naar aanleiding van de internetconsultatie, is paragraaf 2 van deze toelichting aangevuld. Voor de verdere uitwerking bij ministeriële regeling zullen sociale partners betrokken worden. Daarnaast wordt de ministeriële regeling ook gepubliceerd voor internetconsultatie, wat een ieder in de gelegenheid stelt om te reageren.

Vanwege regeldruk, efficiëntie en doelmatigheid wordt de differentiatie van de leges naast de wettelijk maximering van de leges betrokken bij de wetsevaluatie drie jaar na inwerkingtreding van de Wtta. Tot slot worden een jaar na inwerkingtreding van de Wtta ook focusgroepen gehouden bestaande uit onder andere uitleners en inleners.

Zienswijze

Het ATR heeft bij de aanvullende zienswijze gereageerd op de verwerking van de adviespunten uit het advies en daarmee op de gewijzigde voorstellen die zij hebben ontvangen op 22 mei 2026. Samenvattend geeft het ATR aan dat het voorstel op punten is aangevuld en verduidelijkt, mede naar aanleiding van het ATR-advies. Het ATR constateert dat bij minder belastende alternatieven, ook door de inwerkingtredingsdatum van het stelsel, op dit moment geen beeld gegeven kan worden van de haalbaarheid van de gegevensuitwisseling over omzetgegevens van uitleners tussen de uitvoeringsorganisaties en de NAU. Het ATR concludeert dat het adviespunt daarmee nog steeds relevant is.

De regering erkent dat nog geen definitief beeld gegeven kan worden over de mate waarin gegevensuitwisseling op termijn mogelijk gemaakt kan worden. Dit is namelijk afhankelijk van de duur en uitkomst van de verkenning met de Belastingdienst en de NAU, zoals de niet-fiscale toets, en verschillende uitvoeringstoetsen. Daarom kan nu ook niet vooruitgelopen worden op conclusies die zullen moeten volgen uit deze verkenning. De uitkomst van de verkenning zal uiteraard meegenomen worden bij de wetsevaluatie, evenals de differentiatie van de leges naast de wettelijke maximering vanuit oogpunt van regeldruk, efficiëntie en doelmatigheid.

5. Voorhang

PM

6. Inwerkingtreding

De inwerkingtreding van dit besluit is afhankelijk van de inwerkingtreding van het daarop betrekking hebbende artikelen van de Wet toelating ter beschikkingstelling van arbeidskrachten.

ARTIKELSGEWIJS

Artikel I, onderdeel A

Vergoeding toelatingsprocedure

Artikel 1b:3 van het Besluit allocatie arbeidskrachten door intermediairs regelt dat de vergoeding die de aanvrager is verschuldigd voor de behandeling van de aanvraag en de kosten in verband met de activiteiten die worden verricht gedurende de looptijd van de toelating, waaronder ook de kosten voor de aanwijzingsprocedure van inspectie-instellingen (zie artikel 12i, derde lid, van de wet), afhankelijk is van de grootte van zijn onderneming of rechtspersoon in het kalenderjaar voorafgaand aan het kalenderjaar waarin de toelating wordt aangevraagd (eerste lid).

Artikel I stelt artikel 1b:3 opnieuw vast. Het nieuwe eerste lid regelt dat de vergoeding voor de toelatingsprocedure bestaat uit verschillende delen. Ten eerste is de uitlener een vergoeding verschuldigd voor de aanvraag tot toelating dan wel voorlopige toelating (eerste lid, onderdeel a). Daarnaast is er een vergoeding verschuldigd voor het behoud van de toelating dan wel voorlopige toelating (eerste lid, onderdeel b). De vergoeding voor het behoud van de toelating is jaarlijks verschuldigd. De vergoeding voor de voorlopige toelating is slechts eenmalig verschuldigd, gezien het feit dat de voorlopige toelating in de regel slechts zes maanden geldig is.

Artikel 1b:3, tweede lid, regelt dat de hoogte van de vergoeding afhankelijk is van de grootte van de onderneming in het kalenderjaar voorafgaand aan het kalenderjaar waarin de toelating wordt aangevraagd. Daarnaast regelt het tweede lid hoe de grootte van de onderneming wordt bepaald. Dit is enkel van toepassing op de jaarlijkse bijdrage voor het behoud van een toelating. Voor het bepalen van de grootte wordt gekeken naar de omzet van de onderneming in het kalenderjaar voorafgaand aan het jaar van de aanvraag. De vergoeding wordt vastgesteld voor de gehele duur van de toelating. Veranderingen in de omzet van de onderneming gedurende zijn toelating hebben dus geen invloed op de hoogte van de vergoeding. 1b:3, derde lid regelt dat de aanvrager van de toelating bij de aanvraag gegevens verstrekt over de totale omzet, zodat de hoogte van de vergoeding vastgesteld kan worden. De hoogte van de vergoedingen en welke gegevens de aanvrager dient te verstrekken, worden bij ministeriële regeling vastgesteld (zie het zesde en zevende lid).

Ambtshalve verlenging

In artikel 12i, tweede lid, van de wet is geregeld dat een toelating voor vier jaar wordt verleend en een voorlopige toelating voor zes maanden. Daarnaast is geregeld dat de minister de geldigheidsduur van een toelating kan verlengen met maximaal zes maanden.

Het vierde lid van artikel 1b:3 geeft invulling aan artikel 12i, derde lid, onder b, van de wet en regelt wanneer de minister tot deze verlenging kan besluiten. Dit is het geval indien de minister niet in staat is om tijdig een besluit te nemen op een opvolgende aanvraag tot verlening van een toelating door redenen die de uitlener niet te verwijten zijn. Daarbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan capaciteitsproblemen bij de toelatende instantie of de aangewezen inspectie-instellingen. Onder niet tijdig wordt de situatie verstaan dat het besluit op de aanvraag niet binnen een redelijke termijn na ontvangst van de aanvraag wordt genomen. Deze redelijke termijn is ingevolge artikel 4:13, tweede lid, Awb in ieder geval verstreken

wanneer het bestuursorgaan binnen acht weken na ontvangst van de aanvraag geen besluit heeft genomen, noch een mededeling op grond van artikel 4:14, derde lid, Awb heeft gedaan om aan te geven binnen welke redelijke termijn dan wel een besluit zal worden genomen.

Indexering maximum leges

In artikel 12i, vierde lid, van de wet is naar aanleiding van amendering door de Tweede Kamer geregeld dat de vergoeding voor een toelating jaarlijks ten hoogste € 3.611 mag bedragen.⁷ Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gesteld over de vergoeding die de aanvrager is verschuldigd, waaronder de indexering.

Artikel 1b:3, vijfde lid bepaalt dat voor het indexeren van dit bedrag per 1 januari van jaar t de contractloonontwikkeling voor de Nederlandse economie, zoals jaarlijks op Prinsjesdag gepubliceerd door het Centraal Planbureau (CPB) in de Macro-Economische Verkenningen, van kalenderjaar $t-2$, wordt gehanteerd. Dat is het meest recente jaar waarover ten tijde van het regelen van de indexatie (die aan het einde van jaar $t-1$ wordt vastgesteld) volledige realisatiecijfers beschikbaar zijn.

Bij het indexeren van de maximumvergoeding wil de regering zoveel mogelijk aansluiten bij de kostenstijging van de Nederlandse Autoriteit Uitleenmarkt, met uitzondering van eventuele capaciteitsuitbreidingen of -inperkingen. De kosten van de Nederlandse Autoriteit Uitleenmarkt bestaan voor het grootste deel uit personeelskosten. Daarom hanteert de regering voor deze indexatie een andere maatstaf dan voor de financiële zekerheidsstelling en de ontheffingsregeling.

Artikel I, onderdeel B

Ingevolge artikel 12s, derde lid, onderdeel b, zijn inspectie-instellingen een vergoeding verschuldigd ter dekking van de kosten van de aanwijzingsprocedure. Ingevolge artikel 1b:9, tweede lid, was al geregeld dat voor de behandeling van een aanvraag tot aanwijzing en het in stand houden van de aanwijzing de aanvrager een vergoeding verschuldigd is. Met deze wijziging van artikel 1b:9, tweede lid, wordt verduidelijkt dat deze vergoeding bestaat uit twee bedragen: een vergoeding die voor de aanvraag verschuldigd is en een jaarlijkse vergoeding die voor het behoud van de aanwijzing verschuldigd is.

Het nieuwe derde lid verduidelijkt dat de hoogte van de vergoedingen bij ministeriële regeling worden vastgesteld.

Artikel II

De inwerkingtreding van deze artikelen is afhankelijk van de inwerkingtreding van het daarop betrekking hebbende artikelen van de Wet toelating ter beschikkingstelling van arbeidskrachten. Er volgt daarom een inwerkingtredingsbesluit, met dien verstande dat dit besluit in werking treedt nadat de daarop betrekking hebbende artikelen van de wet in werking treden.

⁷ Kamerstukken II 2024/25, 36 446, nr. 63.

De Minister van Sociale Zaken
en Werkgelegenheid,

J.A. Vijlbrief